

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ ฉบับประจำวันที ๑๔ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๓๓,๓๒ มูลค่าข่าว ๘๑๒,๖๑๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เวียดนามเปิด เศรษฐกิจเกิด

โลก 360
เรื่อง/ภาพ... ทีมงานโลก 360 องค์
keb_toke@plet360.com

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 เมื่อประเทศเวียดนามเริ่มต้นนโยบาย “โดยเม้ย” ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากนโยบาย “กลาสโนสตี” (กลาส-นอสตี) และ “เปเรสตรอยก้า” (เป-เรส-ตรอย-ก้า) ของอดีตสหภาพโซเวียตในยุคนั้น ซึ่งนโยบายนี้มุ่งเน้นให้เวียดนามมีการเปิดตัวเองสู่โลกภายนอก

มากขึ้น หลังจากที่ต้องปิดตัวเนื่องจากผลของสงครามอันยาวนาน ที่ได้นำไปสู่การคว่ำบาตรเวียดนามได้ให้เป็นส่วนหนึ่งของ “สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ซึ่งการเปิดประเทศในครั้งนั้น คือจุดเริ่มต้นที่ทำให้เวียดนามมุ่งสู่ความเป็นเสรีทางเศรษฐกิจจวบจนปัจจุบัน

ประเทศเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกอาเซียน ลำดับที่ 7 อย่างเป็นทางการ ในปี พ.ศ. 2538 แม้ว่าจะขัดกับหลักการก่อตั้งที่มุ่งเน้นต่อต้านระบบสังคมนิยมก็ตาม แต่นั่นก็เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้เวียดนามมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น หลังจากที่ต้องเดินห่างไปในช่วงสงคราม

ในขณะเดียวกัน ระยะเวลา 10 ปีให้หลัง นับตั้งแต่เวียดนาม เข้าเป็นสมาชิกอาเซียน ก็เกิดความเพิ่มพูนและความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างเวียดนามกับอีกหลายๆ ประเทศ มากยิ่งขึ้น ซึ่งก็เป็นเพราะโลกเริ่มฟื้นตัวจากสภาวะสงคราม และเริ่มหันมามุ่งเน้นพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจมากกว่า การทำสงคราม

อีกหนึ่งจุดเปลี่ยนสำคัญทางเศรษฐกิจของเวียดนาม คือการตัดสินใจมุ่งพัฒนาประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม แต่ก็ไม่ได้ทิ้งภาคเกษตรกรรม เพราะถือเป็นอีกหนึ่งรายได้ สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าว ซึ่งเวียดนาม ถือเป็นหนึ่งในสามของประเทศผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ของโลก ส่วนภาคอุตสาหกรรมนั้น เวียดนามก็มีความโดดเด่น ทางด้านต้นทุนค่าแรงงานต่ำ ปัจจุบันหนึ่งเป็นเพราะภาค อุตสาหกรรมเริ่มต้นขึ้นได้ไม่นาน หากเทียบกับประเทศคู่แข่งในละแวกเดียวกัน ทำให้แรงงานที่ฝึกได้ว่าเป็นแรงงาน ฝีมือต่ำ แต่อย่างไรก็ตาม รัฐบาลก็ได้มีความพยายาม ยกย่องฝีมือแรงงานให้มากขึ้น ถึงแม้จะยังไม่เทียบเท่า ประเทศคู่แข่ง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับด้านต้นทุนค่าแรง งานแล้ว ก็มีนักลงทุนต่างชาติจำนวนไม่น้อย ใช้เหตุผลนี้ ในการเลือกเวียดนามเป็นฐานการผลิตสำคัญ มากไปกว่า นั้นการมีแนวชายฝั่งทะเลยาวกว่า 2,000 กิโลเมตร ก็เป็น อีกข้อได้เปรียบหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมของ เวียดนามเติบโตเร็วขึ้น เพราะมีหลายพื้นที่ที่มีศักยภาพใน การพัฒนาให้เป็นเขตอุตสาหกรรม เป็นท่าเรือน้ำลึก และ เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษได้ไม่ยาก

ด้วยจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ใน ปัจจุบันเวียดนามมีประชากรประมาณ 93 ล้านคน ซึ่งมาก เป็นอันดับ 3 ของกลุ่มประเทศอาเซียน รองจากประเทศ อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ ทำให้เวียดนามเป็นเหมือนอีก หลายๆ ประเทศที่มีประชากรมากคือ ผู้คนในสังคมมีการ แข่งขันกันสูง มากไปกว่านั้น ค่านิยมของพ่อแม่ผู้ปกครอง ชาวเวียดนาม ส่วนใหญ่จะตั้งความหวังกับการศึกษาของ บุตรหลานสูง เพราะอยากเห็นความก้าวหน้าในอนาคต จึงไม่แปลกที่ในช่วงปิดภาคเรียน ก็ยังคงเห็นภาพของ นักศึกษาเวียดนาม ต่างคร่ำเคร่งอ่านตำราในห้องสมุดเป็น ประจำทุกวันตลอดช่วงปิดภาคเรียน

วิกฤตเศรษฐกิจในยุโรปในปี 2010 ที่ผ่านมา รวมถึง

การชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจีน ได้ส่งผลโดยตรงต่อ เศรษฐกิจของเวียดนาม ภาคธุรกิจก็มีการจ้างงานในอัตรา ที่จำกัด ในขณะเดียวกันพบว่าบัณฑิตที่จบออกมาใหม่เองก็ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และในบางสาขา ก็ มีปริมาณที่มากเกินไปความต้องการ นั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ เวียดนามทำการปฏิรูปการศึกษาอย่างจริงจัง ซึ่งถึงแม้การ ปฏิรูปการศึกษานั้น อาจจะต้องใช้เวลาพอสมควร ในการ เห็นถึงผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม แต่สถาบันการศึกษาของ เอกชนหลายๆ แห่ง ที่มีความคล่องตัวในการบริหารนั้น ก็สามารถปรับตัวให้เข้ากับนโยบาย และสถานการณ์ได้ รวดเร็วกว่า เพราะสามารถออกแบบการเรียนการสอน ให้ สอดคล้องกับนโยบายและทิศทางของตลาดแรงงานได้เอง เพื่อยกระดับคุณภาพบัณฑิตที่จะก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงาน

Nguyen Thi Lan Anh นักศึกษาจาก University of languages and international Studies มองว่าเพราะ การศึกษาสร้างโอกาสในการพัฒนาชีวิตคนเวียดนามอย่าง มาก ดังนั้นชาวเวียดนามส่วนมากมองว่าการศึกษาเป็นสิ่ง จำเป็นและพยายามเข้าไปถึงระบบการศึกษา ด้วยความที่ เธอคือนักศึกษารุ่นแรกๆ ที่เข้าสู่ระบบปฏิรูปการศึกษาของ ประเทศ ซึ่งเธอก็เห็นด้วยที่มีการปฏิรูปการศึกษา เพราะมี เสี่ยงสะท้อนจากคนรอบข้างที่มองว่าระบบการศึกษาแบบ เก่าทำให้คุณภาพพลตกต่ำ โดยส่วนตัวเธอยังมองอีกว่า ระบบการศึกษาของเวียดนามน่าจะต้องให้ความสำคัญ เพิ่มขึ้น เกี่ยวกับทักษะในการกำหนดเป้าหมาย โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะทักษะนี้จะ ช่วยทำให้มีความเข้าใจในการเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาที่ ตรงกับความสามารถ ได้เรียนในมหาวิทยาลัยที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความใฝ่ฝัน อีกทั้งในส่วนของการ เรียนการสอนนั้น โดยส่วนตัวเธอก็คิดว่าไม่จำเป็นที่จะเรียน

จากตำราทั้งวัน แต่ควรเพิ่มทักษะในการปฏิบัติให้มากขึ้น เพราะทักษะการปฏิบัติถือเป็นเรื่องจำเป็นมากในปัจจุบัน

ในปัจจุบันเยาวชนคนเวียดนามรุ่นใหม่ นิยมเรียนภาษาต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งภาษาไทยก็เป็นอีกหนึ่งภาษาที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น จนกลายเป็นภาษาที่ 2 และ 3 ที่เด็กเวียดนามเลือกที่จะศึกษาดัดจากภาษาอังกฤษ อาจารย์หวันห์ วัน ฟุก คืออีกหนึ่งผลผลิตสำคัญของนักศึกษาเวียดนามที่สนใจศึกษาภาษาไทยในยุคแรกเริ่ม จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ อาจารย์หวันห์ วัน ฟุก ก็ได้รับโอกาสในการนำเอาความรู้และความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาไทย มาใช้ในชีวิตประจำวัน กับอีกหนึ่งบทบาทสำคัญของการทำหน้าที่เป็นอาจารย์ ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์หวันห์ วัน ฟุก เล่าให้เราฟังว่า เมื่อเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกอาเซียน ผู้คนก็เริ่มหันมาสนใจศึกษาภาษา

ประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น โดยในตอนนั้นก็เริ่มมีคนไทยเข้าไปลงทุนในเวียดนาม แต่ยังขาดบุคลากรท้องถิ่นที่สามารถพูดภาษาไทยได้ ด้วยเหตุนี้จึงเลือกเรียนภาษาไทย เพราะเห็นถึงโอกาสที่เมื่อจบออกไปแล้วจะมีงานทำสูง ซึ่งอาจารย์พบว่าโครงสร้างทางภาษาไทยก็มีความคล้ายภาษาเวียดนามในหลายๆ ส่วน ทำให้ไม่ยากที่จะเรียนรู้ อีกทั้งยังได้มีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรมไทย

และนิสัยใจคอคนไทย ผ่านโครงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับทางมหาวิทยาลัยจากประเทศไทย ซึ่งโดยส่วนตัวอาจารย์มองว่าภาษาไทยจะยังคงได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะการรู้ภาษาซึ่งกันและกันจะทำให้เข้าใจกันมากขึ้น และอาจนำไปสู่ความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีในด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการค้า เศรษฐกิจและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก็เป็นอีกหนึ่งสถาบันการศึกษาที่มีโครงการฝึกอบรมหลักสูตรภาษาไทยระยะสั้นแบบเข้มข้นให้แก่นักศึกษาเวียดนามมายาวนานถึง 17 ปี ซึ่ง ผศ.ดร.สุภัค มหาวรรค ผู้ที่ดูแลโครงการนี้บอกกับเราว่า นักศึกษาชาวเวียดนามที่ผ่านโครงการแลกเปลี่ยนไปแล้ว สามารถนำเอาทักษะที่ได้ไปต่อยอดในหลายๆ ด้าน เพราะภาษาคือจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ด้านต่างๆ นอกจากนั้นแล้วยังก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทยในหลายๆ ด้าน ที่จะนำไปสู่การสร้าง ความเข้าใจในอันติระหว่างสองประเทศ ที่จะมีความร่วมมืออีกมากมายในอนาคตเมื่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมาถึง ซึ่งบุคลากรเหล่านี้จะ

อาจารย์หวั่นท์ วัน พุก
และ ผศ.ดร.สุวัศ มหาวรากร

มีส่วนสำคัญในการเป็นสื่อกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์ในทุกๆ ด้านให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ที่ผ่านมาแน่นอนอาจมีคนมองว่า ประเทศเวียดนามคือคู่แข่งทางเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย แต่ด้วยประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า หลายคนก็มองว่า แท้จริงแล้วควรจะต้องมองถึงความร่วมมือกับเวียดนามในด้านต่างๆ มากกว่ามองเป็นคู่แข่ง เพราะความร่วมมือจะนำมาซึ่งการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ และยังช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของทุกคนทั้งสองประเทศให้ดียิ่งขึ้น และนั่นทำให้เรามีความจำเป็นที่จะต้องทำความรู้จัก ไม่เฉพาะแต่เวียดนามให้มากขึ้นเท่านั้น แต่จะต้องทำความรู้จักกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนอื่นๆ อย่างลึกซึ้งด้วยเช่นกัน

- 1 แม้จะให้ความสำคัญกับภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น แต่เวียดนามก็ไม่ทิ้งภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกข้าว
- 2 ดัชนีค่าแรงงาน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่นักลงทุนเลือกใช้เวียดนามเป็นฐานการผลิต
- 3 เวียดนามมีพื้นที่ชายฝั่งกว่า 2,000 กิโลเมตร ซึ่งมีหลายเมืองที่เหมาะสมในการพัฒนาให้เป็นท่าเรือขนส่งและเขตอุตสาหกรรม
- 4 นักศึกษาชาวเวียดนามที่ผ่านโครงการฝึกอบรมภาษาไทยระยะสั้นแบบเข้มข้น